

Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională
Colegiul Național „Ghe. Lazăr” Sibiu
Cabinetul de Asistență Psihopedagogică, Consiliere Școlară și Vocațională
Prof. psiholog dr.Valeria Ecaterina Purcia

Vizat, CJRAE
Director,
prof. psih.Daniela Moldovan

Vizat, CJAPP
Coordonator,
prof. psih. Simona Cîmpean

Vizat CNGL,
Director,
prof. Gabriel Octavian Negrea

„ȘCOALA PĂRINȚILOR”
An școlar 2010-2011

1. Argument

Pentru a-și exercita cu succes rolul în viața copiilor, familiile trebuie încurajate prin acțiuni sociale specifice, care favorizează derularea optimă a relațiilor educaționale. “Școala părinților” este o intervenție socio-educatională impusă de nevoia sprijinirii familiei în educația copiilor prin găsirea unor noi căi de comunicare și colaborare între părinți și educatori cu efecte pozitive asupra copiilor. Fără sprijinul activ al părinților, instituția școlară nu poate realiza obiectivele educaționale stabilite de către educatori. Lipsa colaborării dintre familie și școală are consecințe grave (absenteism, abandon școlar, insucces școlar, violență, indisciplină, delincvența juvenilă).

2. Descrierea proiectului

Scopul proiectului:

“Școala părinților” vizează:

1. constituirea unor deprinderi, atitudini, capacități și competențe parentale și familiale;
2. nevoia reală a părinților de a fi informați despre dezvoltarea copilului lor;
3. necunoașterea psihologică a perioadelor „critice” ale dezvoltării copilului (pubertate, adolescență) ;
4. încurajarea flexibilității familie – școală – organe locale autorizate, precum și a legăturii mai stranse dintre generații;
5. o formă de emancipare socială și spirituală, o exersare a abilităților de autocunoaștere și descoperire de sine ca adult responsabil și ca factor educativ important în triada școală - familie - societate.

Obiective:

1. exersarea abilităților decizionale referitoare la creșterea, dezvoltarea, educarea și orientarea școlară, profesională a copilului;
2. familiarizarea părintelui cu caracteristicile de vârstă și psihocomportamentale specifice copilului;

3. antrenarea în tehnici de comunicare asertivă cu copilul, cu cadrul didactic și cu specialiști din diverse domenii;
4. dezvoltarea unor tehnici de negociere și rezolvare a situațiilor conflictuale ivite în creșterea și educarea copilului;
5. facilitarea schimburilor de idei, practici și opinii între grupuri de părinți cu seturi similare de nevoi, probleme;
6. antrenarea părinților în optimizarea relațiilor cu copii;

Grupul țintă:

Părinții elevilor din clasele V – VIII ai Colegiului Național “Ghe. Lazăr” din Sibiu

Beneficiari direcți: părinții participanți la proiect;

Beneficiari indirecți: elevi, educatori, comunitate;

Durata:

Anul școlar 2010-2011

Mijloace:

- Activități de oferire a informațiilor – în cadrul acestora familiile primesc informațiile din partea persoanelor autorizate. Exemple de acest fel de activități sunt: avizierele, scrisori și bilete, carnețele de corespondență, telefoane, publicații, programe de întâlnire cu părinții, ședințe de lucru.
- Activități de diseminare a informațiilor – cele mai obișnuite activități de acest tip sunt ședințele de lucru cu părinții – profesorul psiholog. Informațiile sunt oferite de asemenea prin intermediul unor carnete în care se notează istoria devenirii copilului, performanțele acestuia, dar și problemele întâmpinate.
- Sprijinul colaborativ pentru curriculum-ul. Părinții pot juca rolul de profesori acasă și pot supraveghea studiul suplimentar al copilului în scopul sprijinirii elevilor în procesul instructiv-educativ.
  - Alocarea de către părinte a timpului necesar pentru pregătirea și derularea activităților psiho-educative ce vor fi aplicate.

Evaluarea:

Evaluarea se va realiza în patru etape, după cum urmează:

1. evaluare inițială - analiza de nevoi, prin chestionar, fișa de observație;
2. evaluare permanentă, intermediară, prin:
  - a. rapoarte de activitate pentru fiecare acțiune;
  - b. analiza produselor activității;
  - c. autoevaluarea participanților la activitate;
  - d. analiza frecvenței la activități;
  - e. feed-back direct de la părinți;
3. rezumate și inventare de probleme; analiza S.W.O.T.;
4. evaluare finală, prin: portofoliul final.

10 PENTRU PĂRINȚI

În educația copiilor este importantă și pregătirea părinților pentru această "meserie". Nimeni nu se naște învățat, însă putem cunoaște sau însuși unele lucruri din cărți sau din sfaturile altora cu experiență. Împreună cu părintele, profesorul psiholog trebuie să stabilească o strategie și o atitudine comună în ceea ce privește copilul, care să-i ofere acestuia toate atuurile pentru dezvoltarea viitoare, la adăpost de conflicte, frustrări și confuzii. Părintele caută în profesorul psiholog calitățile care îi vor permite chiar lui însuși să găsească o cale mai bună de înțelegere cu propriul copil. Colaborarea școală-familie ar trebui să aibă în vedere acele strategii care să ajute dezvoltarea și evoluția copilului în bune condiții.

1. Iubește-ți și acceptă-ți copilul așa cum este!

Fii cald, iubitor și sensibil. Prima și cea mai importantă nevoie a copilului tău este aceea de a fi iubit. Fiecare copil este asemenea unui pahar gol și singurul mod în care acest pahar poate fi umplut este acela de a-i arăta copilului dragoste. Doar atunci când paharul este „plin” copilul poate începe să dăruiască, la rândul său, dragoste. Copilul are nevoie să fie alintat, mângâiat și îmbrățișat, să se simtă aproape de părinți, să i se ofere căldură și confort emoțional, să se simtă dorit și înțeles. A-i împlini doar nevoile fizice, de hrană și de îngrijire, nu este suficient. Mulți copii au stagnat din creștere, în ciuda îngrijirii fizice adecvate care li s-a oferit, pentru simplul fapt că le-a lipsit dragostea.

Dragostea este atât de importantă, încât , părinții, trebuie să împlinescă această nevoie înainte de oricare alta. Nu este suficient ca el să audă, să creadă sau chiar să știe că îl iubiți, ci copilul trebuie să perceapă el însuși această dragoste, altfel ea nu are nici o valoare. Este dreptul oricărui copil să fie iubit și acceptat pentru simplul fapt că există. Este ușor să lipsim un copil de dragostea noastră. Fără să ne dăm seama, noi reacționăm la atitudinea lui negativă, pedepsindu-l pe nedrept sau rănindu-i simțămintele sensibile prin cuvintele și prin acțiunile noastre aspre. De multe ori, noi golim cupa de dragoste a copilului în mod inconștient.

2. Respectă-ți copilul !

Este dreptul copilului și obligația părintelui să-i respecte viața și intimitatea. Copilul are dreptul la respectarea personalității și individualității sale și nu poate fi supus pedepselor fizice sau altor

tratamente umilitoare ori degradante. Respectă-ți copilul pentru ceea ce este, căci astfel vei fi respectat la rândul tău și tot altfel copilul se va autorespecta și va fi încrezător în ceea ce este și în ceea ce poate.

Parinții trebuie să perceapă copilul așa cum este el, în mod realist. Dacă percepția greșită asupra copilului dănuie o perioadă lungă de timp, acesta își va însuși comportamentele pe care tu i le atribui în mod greșit și va începe să creadă că este așa cum îl percepi (lipsit de valoare, slab, neiubit, nedorit, rău, obraznic, urât). Riscurile sunt mari. Copilul trebuie înțeles în funcție de vârsta lui cronologică și mentală și trebuie să îi fie respectate particularitățile individuale, ceea ce îl face unic, irepetabil.

Respectă-ți copilul și nu-i răni sentimentele, nu-l dezaproba și nu-l jigni, nu râde niciodată de el, nu-i critica ideile și acțiunile, nu-l răni verbal sau fizic. Respectă-l așa cum aștepti să fii și tu respectat !

3. Fii un exemplu bun pentru copilul tău !

Pedagogul John Locke, convins de puterea exemplului în familie, de ambianța și climatul acesteia și de înclinația către imitație a copilului, se adresa părinților: „Nu trebuie să faceți în fața copilului nimic din ceea ce nu vreți să imite. Dacă vă scapă o vorbă sau săvârșiți vreo faptă pe care i-ați prezentat-o drept o greșeală când a comis-o, el cu siguranță se va apăra invocând exemplul dat de dumneavoastră și se va pune în asemenea măsură la adăpostul acestui exemplu, încât cu greu vă veți putea atinge de el pentru a-i îndrepta cum trebuie greșeala.”

Să-i transmiți valorile și normele etice ale societății. Să-i dovedești că trebuie să trăiască în dragoste și armonie cu cei din jurul său. Să trăiască în cinste, în adevăr, respectând bunurile, convingerile și sentimentele altora. Să crească și să simtă tot timpul comuniunea „mamă-copil-tată”. Să-l obișnuiești să participe la activitatea obștească. Ceea ce va deveni copilul tău este consecința exemplului oferit. Tu ești cea mai puternică influență din viața copilului tău !

4. Implică-te în viața lui !

Este important ca părinții să nu lase evoluția copiilor la voia întâmplării sau doar în seama cadrelor didactice. Ia parte la activitățile zilnice ce se petrec în jurul copilului tău, joacă-te cu el, vorbește cu el și află-i tristețile și bucuriile, ieși cu el la plimbare sau mergeți în călătorii, participă alături de el la activitățile din grădiniță, cunoaște-i evoluția din cadrul grupei, într-un cuvânt implică-te direct și activ în lumea lui.

Copiii care sunt apropiați de părinții lor sunt mai puțin expuși comportamentelor de risc. Cu cât te implici mai mult în viețile copiilor tăi, în creșterea și educarea lor, cu atât se vor simți mai puși în valoare și vor fi mai dispuși să îți răspundă pozitiv.

5. Comunică cu el !

Copilul este un recipient emoțional și un partener în dialogul emoțional care se instalează între el și mamă, de la naștere. Comunicarea implică nu numai limbajul oral (vorbirea), ci și cel non-verbal, "limbajul corpului", în care mesajele sunt transmise prin timbrul vocii, expresivitatea mimico-facială, poziția corpului, gesturi. Nu se poate vorbi de o bună comunicare în absența limbajului corpului, care este esențial în comunicare. Ca să recunoașteți semnalele pe care vi le dă copilul întrebați-vă mereu: „Ce încearcă copilul meu să spună cu ochii, fața, vocea sau corpul său?”

6. Lasă-l să se joace și să experimenteze !

Copilul acceptă numai experiențele pe care le face singur. Propriile tale experiențe sunt lipsite de valoare pentru copilul tău. Trebuie să ai curajul să-i dai prilejul de a-și acumula experiențele proprii, chiar dacă sunt legate de anumite riscuri. **Încurajați descoperirile și joaca.** Încurajează copilul să încerce ceva nou. Nu te teme de eșec, fără risc există o mică probabilitate de succes. Lasă copilul să experimenteze, în siguranță, și rezistă tentației de a interveni. Atunci când voi, ca părinți, le acordați copiilor voștri libertatea de a se mișca, de a explora, de a crea, de a se exprima și de a se juca, toate acestea făcând parte din experiența lor zilnică, înseamnă că le împliniți doar una dintre cele mai importante nevoi ale vieții lor.

7. Folosește disciplina în educație !

Folosiți disciplina ca o ocazie de educare. Este normal pentru copii să testeze regulile și să acționeze impulsiv câteodată. Părinții trebuie să stabilească reguli care să ajute la educația copilului în loc să-l pedepsească. Sunt unii copii care necesită mai multă răbdare și blândețe decât alții în procesul de disciplinare și educare. Măsurile de disciplinare nu pot fi stabilite decât în acord cu demnitatea copilului, nefiind permise, sub nici un motiv, pedepsele fizice ori acelea care se află în legătură cu dezvoltarea fizică, psihică sau care îi afectează starea emoțională.

8. Crește un copil sănătos !

Un părinte bun va fi preocupat de sănătatea fizică, psihică, afectivă și intelectuală a propriului copil și va acționa în consecință. Copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială.

9. Alege calitatea pentru copilul tău !

O îngrijire de calitate este esențială pentru dezvoltarea copilului tău. Calitatea trebuie să se reflecte atât în alegerea mediului de viață, în oferirea hranei necesare, în alegerea serviciilor de calitate pentru îngrijirea copilului, și în alegerea formei de educație cea mai potrivită. Alege întotdeauna ceea ce este mai bun pentru copilul tău: un mediu curat și securizant, care să satisfacă nevoile copilului în funcție de vârsta sa, o alimentație sănătoasă, o unitate de învățământ care promovează o educație de calitate, la standarde ridicate.

10. Exista un „NU” și pentru tine !

- Nu îți deprecia copilul !
- Nu folosi amenințări și nu-ți pedepsi fizic copilul !
- Nu-i cere să fie cuminte tot timpul, este un copil la urma urmei !
- Nu îți mitui copilul !
- Nu obliga un copil mic să promită !
- Nu lăsa televizorul să-ți educe copilul !
- Nu face exces de cuvinte când îi vorbești !
- Nu insista să obții o supunere imediată și oarbă din partea lui !
- Nu îl răsfăța exagerat !
- Nu-l minți niciodată !
- Nu cere respectarea unor reguli inadecvate vârstei copilului !
- Nu utiliza metode moralizatoare care induc vinovăția !
- Nu da copilului ordine !

Bibliografie:

<http://www.pagini-scolare.ro>
<http://www.didactic.ro/>